

[Landbrugsministeren.]

umuligt at forstaa, hvad Interesse man kan have af at faa at vide, hvor mange Hundreder eller Tusinder af disse Brug der har skiftet Ejer, og hvor mange der er pantsat. Jeg vil i den Anledning i al Almindelighed sige, at jeg tror, det vilde være ønskeligt, om Rigsdagens Udvalg en Gang imellem tænkte paa, at det kun tager to Minutter at stille et Spørgsmaal, men at det undertiden kan tage Maaneder at skaffe en Besvarelse, naar den skal være virkelig udtømmende. I en Tid, hvor vi stiller Krav om, at Administrationen skal indskrænkes paa alle Omraader, skal man ikke stille Spørgsmaal, medmindre de har virkelig Betydning for Sagens Behandling. Det er meget let at stille Spørgsmaal op, men jeg har undertiden fra Udvalg faaet Spørgsmaal, hvis Besvarelse har krævet et uforholdsmæssigt stort Arbejde. Jeg har ikke nægtet at skaffe disse Oplysninger, for skaffes kan de, men jeg har henstillet til Udvalget ikke at insistere paa at faa dem, naar man er vidende om, at det vil kræve et ret betydeligt Arbejde i Finansministeriet at skaffe dem. Det har ogsaa været mig en Tilfredsstillelse, at Flertallet i det andet høje Ting — jeg haaber, det samme maa blive Tilfældet her — har været af den Opfattelse, at disse Oplysninger i Virkeligheden ikke har nogen Betydning for Sagens Afgørelse.

Jensen (Aale): Jeg maa indrømme den højtærede Landbrugsminister, at det tager ikke nær saa lang Tid at stille et Spørgsmaal som at faa det besvaret, men naar Landbrugsministeren saa fortsætter og siger, at han vilde ønske, man ikke spurgte saa meget, vil jeg gaa til den modsatte Side og sige, at det vistnok ikke var af Vejen, om man gik lidt videre i Retning af at ville vide, hvad det er, man lovgiver om, før man gaar med dertil.

Hermed sluttete Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1003).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mydal): Ved Loven af 1. Juli 1927 blev det bestemt, at den da udløbende Lovgivning om Raagebekæmpelsen skulde vedblive at gælde indtil 1. Juli i Aar, idet det da var en Aftale, at der i indeværende Samling skulde fremsættes Forslag til Lovens Revision og Forlængelse af dens Gyldighed ud over den angivne Periode. Det Forslag, der nu foreligger til Behandling i det høje Landsting efter at være vedtaget i Folketinget med Tilslutning fra alle Sider, gaar altsaa ud paa en Forlængelse af den gældende Lovs Gyldighed. Men samtidig indeholder Forslaget adskillige Ændringer, der tilsigter at gøre Raagebekæmpelsen mere effektiv, end den nu kan siges at være. Den gældende Raage Lov har været meget lidt benyttet, og der er, maa jeg tilstaa, i de fleste Egne af Landet ikke nogen overvældende stor Interesse for Sagen. Dog er der i Randers Amt og i visse Dele af Sønderjylland stærke Beklagelser fremme over den store Skade, Raagerne forvolder paa Afgrøden, og der er for Ministeriet fremsat stærke Ønsker om, at Loven maa blive ændret saadan, at den kan komme til at virke mere efter sin Hensigt. Der er da indført saadanne skærpende Regler her, at det maa forventes, at Loven i de Egne, hvor der virkelig er Grund til at anvende den, fordi Raagerne optræder alt for talstærke og anretter alt for store Ødelæggelser, vil blive anvendt efter dens Hensigt. Jeg ønsker dog udtrykkelig at fremhæve, at jeg nærer ikke noget Ønske om, og jeg tror ikke, der er nogen, der ønsker, at Raagen helt skal udryddes af den danske Fauna.

Jeg skal ganske kort nævne de vigtigste af de Ændringer, her er indført. Efter den hidtil gældende Lov af 1923 skulde Skadestedet være beliggende indenfor en Afstand af 10 km fra Raagekolonien. Her foreslaas de 10 km ændret til 15. Ifølge den nugældende Lov skal Kommunen kun betale Omkostningerne ved Vurderingen af Skaden, naar Klagen skønnes at være begrundet, men hvis Klagen skønnes at være ubegrundet, skal Klageren selv betale Vurderingen. Dette ændres i Lovforslaget til, at hvis Skaden andrager mindst 50 Kr., skal Kommunen betale Vurderingen, men hvis Skaden er under 50 Kr., skal Klageren betale den. Den vigtigste Ændring er imidlertid den, at medens det efter den nugældende Lov er overladt til Kommunalbestyrelserne, respektive Amtsraadene, at afgøre, hvorvidt Bekæmpelse af Raager